ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЯКОСТІ ОСВІТИ
ПСИХОЛОГІЧНА СЛУЖБА

АНАЛІТИЧНИЙ ЗВІТ

за результатами соціологічного дослідження

«ОЦІНЮВАННЯ СВОГО НАВЧАННЯ ЗА ОСВІТНЬОЮ (ПРОФЕСІЙНОЮ) ПРОГРАМОЮ «СЕСТРИНСЬКА СПРАВА», перший (бакалаврський) рівень освіти)»

Харків – 2026

ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РЕСПОНДЕНТІВ/-ОК

Соціологічне дослідження «Оцінювання свого навчання за освітньою (професійною) програмою «Сестринська справа», перший (бакалаврський) рівень освіти» було проведено у січні 2026-го року.

Дослідження включало такі етапи:

- польовий етап (збір даних) (січень 2026),
- аналіз даних (квітень 2026),
- підготовку підсумкового аналітичного ілюстрованого звіту (травень 2026).

У дослідженні застосовувалася методика напівстандартизованого онлайн-опитування (форма складалася з 28 запитань). Опитування відбувалося на анонімній основі. Вибіркова сукупність як така не формувалася: посилання на електронну форму було розіслано через корпоративну пошту усім здобувачам освіти, які навчаються в рамках освітньої програми «Сестринська справа» (перший (бакалаврський) рівень освіти).

У підсумку в дослідженні взяли участь 57 респондентів/-ок, що є аналітично достатньою кількістю, згідно загальної кількості здобувачів/-ок на цій освітній програмі.

Розподіл за роками навчання: 1-й курс – опитані 29 осіб (50,9 % від загальної кількості опитаних) та 2-й курс – 28 осіб (49,1 %). Отримані в ході опитування дані представлені візуально за допомогою 11 діаграм.

ОСНОВНІ РЕЗУЛЬТАТИ

Перші питання опитування спрямовані на визначення рівня задоволеності здобувачів/-ок від вибору для навчання університету (ХНМУ),

певної освітньої програми («Сестринська справа») та задоволення від роботи кафедр університету (рис. 1).

Переважна більшість здобувачів/-ок задоволені усіма зазначеними аспектами. Частка тих, хто повністю або радше задоволений вибором університету, становить 94,7 %, навчанням за освітньою програмою — 96,4 %, роботою кафедр — 84,2 %.

Незадоволених майже не виявлено: лише 1,8 % опитаних висловили радше незадоволення навчанням за освітньою програмою, тоді як щодо вибору університету та роботи кафедр таких відповідей не зафіксовано.

Варіант «У чомусь так, у чомусь – ні» обрали 5,3 % здобувачів/-ок стосовно вибору університету, 1,8 % — щодо освітньої програми, а щодо роботи кафедр частка таких відповідей є більшою і становить 15,8 %.

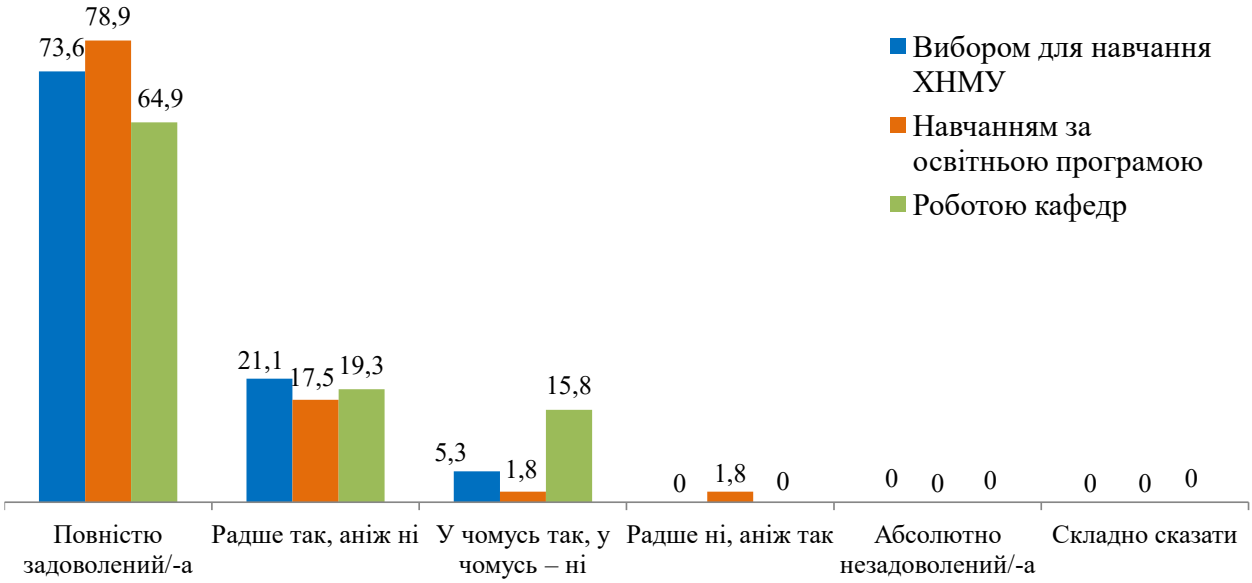

Рис. 1. Задоволеність вибором для навчанням ХНМУ, навчанням за освітньою програмою та роботою кафедр (%)

Очікування від ХНМУ повністю співпали з реальністю для 54,4 %, радше співпали для 26,3 %, у чомусь співпали, а у чомусь — ні, для 19,3 %. Негативних відповідей не було.

Більшість здобувачів/-ок (93,2 %) позитивно оцінюють якість освітнього процесу в університеті (див. рис. 2). Частина опитаних, 6,8 %, зайняли нейтральну позицію, обравши варіант «у чомусь добре, у чомусь – ні». Негативних оцінок не зафіксовано, як і тих, хто утримався від відповіді.

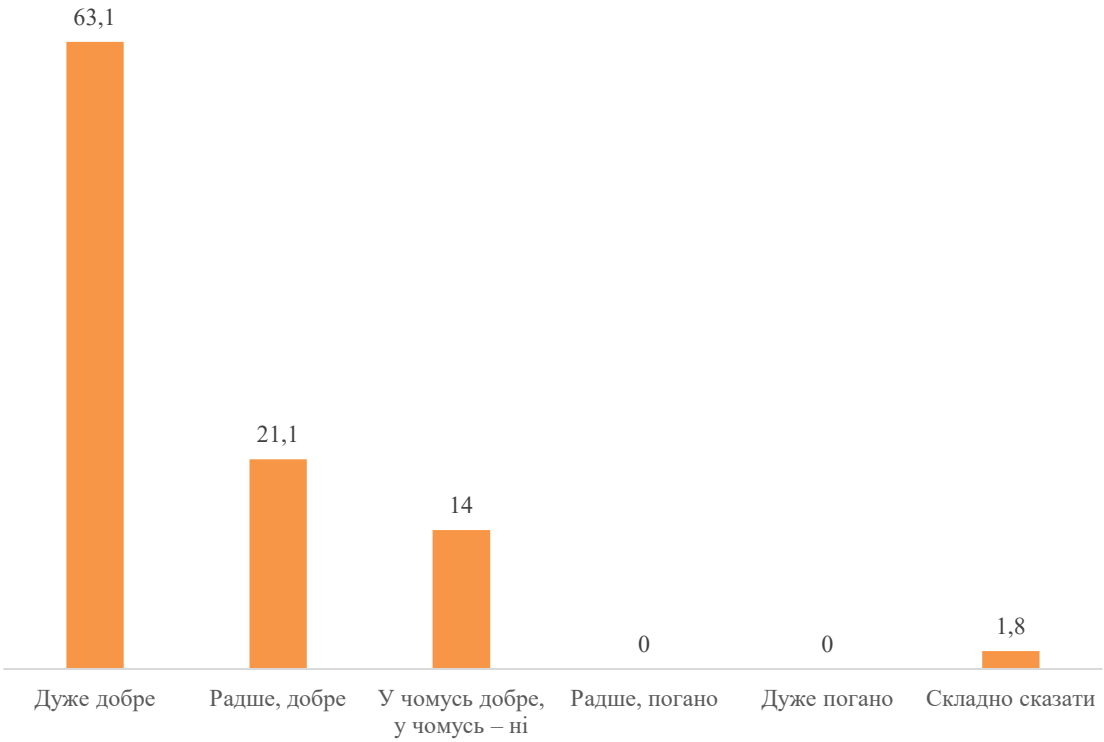

Рис. 2. Сприйняття освітнього процесу (%)

Необхідно зазначити, що більшість опитаних (98,3 %) погоджуються з тим, що освітній процес в університеті враховує світовий науковий досвід на високому та достатньому рівні, і також 98,2 % вважають, що освітнє середовище ХНМУ задовольняє їхні наукові та освітні інтереси.

На рис. 3 відображені результати розподілу думок здобувачів/-ок щодо «агентів впливу» на якість освіти. Аналіз показує, що найбільший вплив на забезпечення якості освіти, на думку респондентів, мають викладачі (75,4 %). Друге місце посідають самі здобувачі освіти (59,6 %). Дещо менший вплив,

за оцінками опитаних, мають Навчально-науковий інститут якості освіти (54,4 %) та завідувачі кафедр (52,6 %).

Найменший рівень впливу, за оцінками здобувачів/-ок, мають адміністрація університету та Міністерство освіти і науки України, які поділяють останнє місце з однаковим показником — 49,1 %.

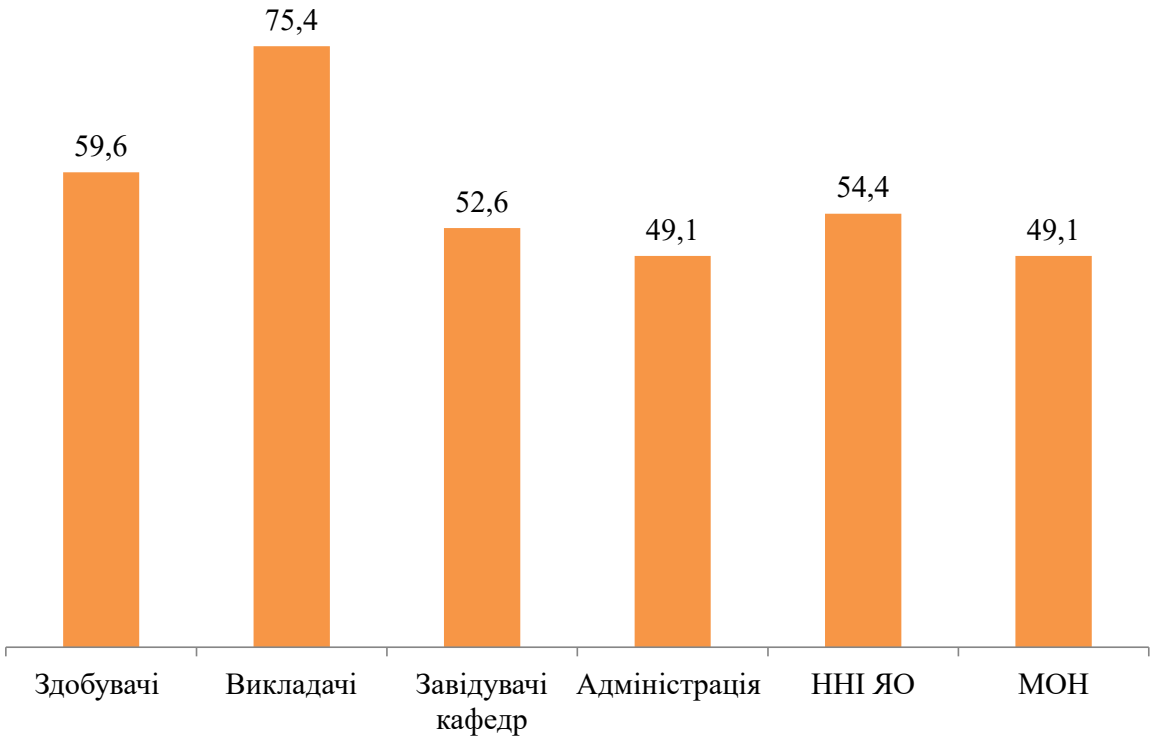

Рис. 3. Вплив «повною мірою» на якість освіти (%)

Як засвідчують результати, здобувачі/-ки продемонстрували надзвичайно високий рівень обізнаності щодо основних елементів освітнього процесу (див. рис. 4).

Найвищий рівень поінформованості зафіксовано щодо методів та форм навчання — про це зазначили 93 % респондентів/-ок.

Досить високими є також показники поінформованості про зміст навчання (84,2 %), а також про цілі, завдання навчання (80,7 %) та очікувані результати навчання (80,7 %).

Найменший, хоча також високий рівень поінформованості, стосується критеріїв оцінювання та запланованих контрольних заходів — 77,2 %.

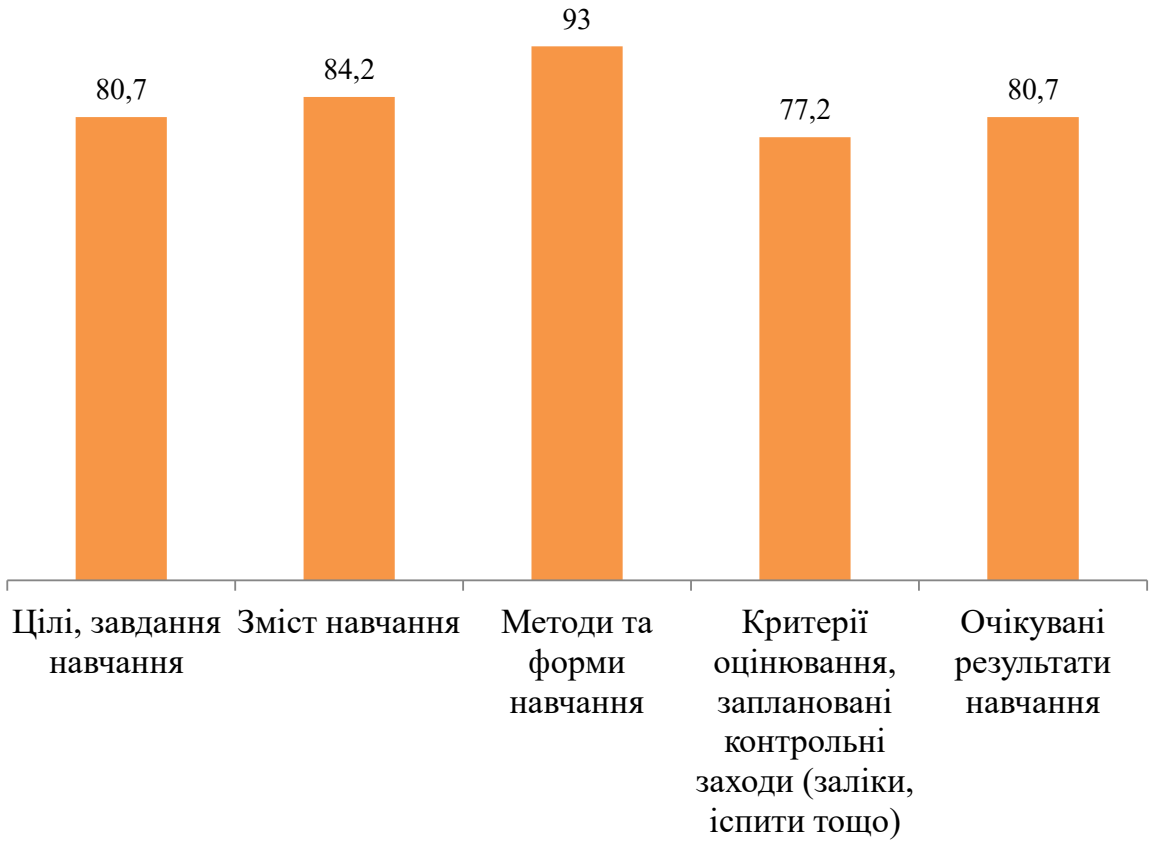

Рис. 4. Поінформованість до початку навчання (%)

Більшість опитаних (94,7 %) повністю задоволені або радше задоволені своїм рівнем поінформованості; незадоволених не виявилось. Ще 5,3 % обрали серединний варіант «У чомусь так, у чомусь – ні».

Наступний блок запитань стосувався оцінки особливостей проведення занять. Серед найбільш розповсюджених методів та форм навчання, що використовуються викладачами під час практичних занять (див. рис. 5), здобувачі/-ки найчастіше відзначали «демонстрацію презентації» (93 %), «розповідь, пояснення» (84,2 %), «обговорення» (82,5 %), «тести» (77,2 %) та «усне опитування» (71,9 %). Також доволі поширеними є «бесіда» (64,9 %) та «дискусії» (61,4 %). До цієї ж групи можна віднести «реферати, доповіді, повідомлення» (50,9 %) та «самостійну роботу з навчальним матеріалом» (50,9 %).

Натомість значно рідше, за оцінками здобувачів/-ок, використовуються «рольові ділові ігри» (14 %), «письмові контрольні роботи» (14 %), «письмові творчі роботи» (12,3 %) та «використання симуляційного обладнання» (7 %), що може свідчити про обмежене застосування інтерактивних та практикоорієнтованих методів навчання.

Рис. 5. Методи і форми, що викладачі найчастіше використовують на практичних заняттях (%)

Більшість опитаних, 93 %, вважають застосовані методи і форми ефективними, 91,2 % вважають їх сучасними та інноваційними, і така ж відносна кількість — 91,2 % — вважають їх відповідними їхній освітній програмі. Неефективними, несучасними та невідповідними освітній програмі їх не вважає ніхто.

Щодо впливу на те, яким чином проходять заняття, 40,4 % опитаних зазначили, що вони мають на методи та форму проведення занять суттєвий та

обмежений вплив; 26,3 % респондентів/-ок вважають, що такого впливу не мають, а ще 33,3 % не змогли надати однозначну відповідь.

Тільки 17,5 % респондентів/-ок висловлювали викладачам та/або представникам адміністрації зауваження та пропозиції щодо оновлення освітніх програм зі спеціальності. Пропозиції тих, хто їх висловлював, були повністю враховані (100 %).

Студенти позитивно оцінили власні можливості оперативно проконсультуватися з викладачами з будь-яких питань, пов'язаних з навчанням (див. рис. 6).

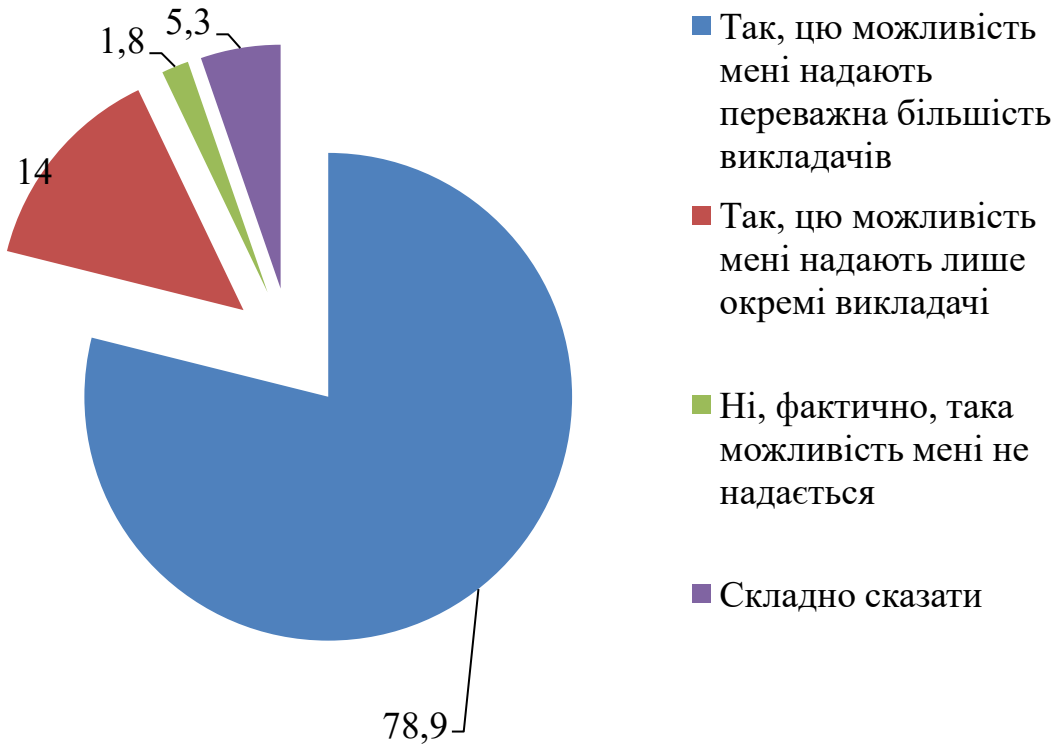

Рис. 6. Наявність можливості оперативно проконсультуватися з викладачами щодо навчання (%)

Як показали результати опитування, переважна більшість викладачів, за свідченнями 78,9 % здобувачів/-ок, забезпечує таку можливість. Ще 14 % респондентів/-ок зазначили, що мають змогу звертатися за консультацією лише до окремих викладачів. На повну відсутність такої можливості вказали 1,8 %, а 5,3 % утруднилися з відповіддю.

Оцінюючи ставлення викладачів до студентів, більшість опитаних (82,5 %) вказують на об’єктивність та неупередженість педагогів (протилежну думку підтримує 7 % опитаних, та 10,5 % респондентів/-ок не мають щодо цього певної думки). Більшість здобувачів/-ок, 77,2 %, вказали, що мають вільний доступ до інформації щодо критеріїв оцінювання.

Серед запитань було оцінити за п’ятибальною шкалою різні аспекти навчання (див. рис. 7).

Рис. 7. Задоволеність різними аспектами навчання (1 – min, 5 – max)

Результати аналізу показують, що студенти загалом виставляють високі оцінки (середній бал – 4,3 із 5) із незначним коливанням – від 4,3 до 4,4 балів.

Найвищі оцінки отримали такі аспекти, як «якість освітньої програми загалом», «перелік навчальних дисциплін, що вивчаються», «логічна

послідовність вивчення навчальних дисциплін», «співвідношення між аудиторними годинами та самостійною роботою» та «чіткість та зрозумілість критеріїв оцінювання навчальних досягнень» (по 4,4 бали).

Дещо нижче, але також на високому рівні, оцінені «розклад занять», «навантаження (кількість дисциплін у семестрі, кількість аудиторних годин на тиждень)», «якість навчально-методичних матеріалів навчальних дисциплін», «методичне забезпечення самостійної роботи», «можливості для реалізації індивідуальної освітньої траєкторії» та «залученість до занять професіоналів-практиків, експертів галузі, роботодавців» (по 4,3 бали).

Відкрите запитання анкети стосувалися покращення якості освіти: «Надайте, будь ласка, свої пропозиції щодо покращення якості освіти та освітнього процесу в ХНМУ» (відповідь надали 14 респонденток/-ів). Більшість відповідей не містила пропозицій, оскільки здобувач(к)ам все подобається (57,2 %): *«Все супер»; «Мене все влаштовує»;* «*Немає. Всім задоволена»; «Все добре»; «Мене все влаштовує. Викладання супер»* тощо.

Побажання стосувались взаємодії між викладачами (7,1 %):

«На мою думку, потрібно щоб викладачі між собою були більш згуртовані і взаємодіяли безпосередньо між собою для покращення якості навчання».

Серед побажань 14,3 % стосувались навчальних матеріалів:

«Потрібна окрема програма для медсестринства. Та, що є не адаптована під медсестринво. Викладається те, що звично викладати, а саме лікарський варіант. Я за 35 років роботи не бачила та й не побачу на практиці, як медична сестра робить перкуссію серця або пальпацію живота. При цьому, наприклад, операційна медична сестра після закінчення навчання не буде знати, який набір інструментів потрібен для якої операції або підготовку інструментів згідно сучасних наказів. Навіть

цифровий звіт у щоденниках практики потребує проставити кількість виконаних навичок, які вже давно не виконуються чи заборонені МОЗ (наприклад банки або кипятіння щіток для миття рук- бо руки заборонено мити щітками і т.п.).»;

«Більше доступних освітніх матеріалів».

Були ще й коментарі, які стосувались практичної складової курсів (21,4 %):

«Пропоную розширити використання сучасних цифрових платформ і інтерактивних методів навчання (симуляції, клінічні кейси), що підвищить практичну підготовку студентів. Також доцільно посилити зворотний зв'язок між студентами та викладачами для оперативного вдосконалення освітнього процесу»;

«Більше роботи в Університетській лікарні»;

«Для підвищення якості освіти в ХНМУ варто посилити практичну підготовку, активніше використовувати сучасні цифрові та симуляційні технології й регулярно оновлювати навчальні програми відповідно до сучасних медичних стандартів. Це підвищить практичну компетентність і конкурентоспроможність випускників».

Здобувачам освіти був запропонований також перелік різних процедур, порядків та діяльностей університету з проханням позначити, з чим саме вони обізнані (див. рис. 8).

Результати свідчать про високий рівень обізнаності студентства з усіма запропонованими аспектами.

Найбільшою є обізнаність із Кодексом академічної доброчесності ХНМУ (96,5 %) та з порядком і умовами вибору студентами вибіркових дисциплін (94,7 %).

Досить високими є також показники обізнаності із процедурою реагування вишу на порушення академічної доброчесності (89,5 %), із тим,

що робить університет для гарантування безпеки студентів і сприяння їхньому здоров'ю (87,7 %), а також із процедурою врегулювання конфліктних ситуацій (86 %) та заходами психологічної служби університету (86 %).

Серед інших аспектів можна відзначити обізнаність із порядком перескладання заліків та іспитів (84,2 %), з інформацією щодо визнання результатів навчання, отриманих у неформальній освіті (82,5 %), а також із порядком оскарження результатів заліків і іспитів (80,7 %) та інформацією про програми міжнародної академічної мобільності (80,7 %).

Найменшою, хоча також високою, є обізнаність саме щодо порядку оскарження результатів заліків і іспитів та програм міжнародної академічної мобільності (по 80,7 %).

Рис. 8. Ознайомленість з порядками, процедурами, діяльністю університету (%)

Найбільше здобувачі/-ки задоволені платформами дистанційної освіти університету (96,5 %), можливістю користуватися міжнародними інформаційними ресурсами (94,7 %) та рівнем освітньої підтримки з боку викладачів кафедр (93 %). Також високими є показники задоволеності порядком і умовами вибору вибіркових дисциплін (89,5 %), консультативною підтримкою з боку кафедр і деканату (по 86 %), а також рівнем матеріально-технічного забезпечення освітнього процесу (84,2 %) та ресурсами Наукової бібліотеки (82,5 %).

Найменший рівень задоволеності, хоча й на достатньо високому рівні, зафіксований щодо порядку перескладання заліків та іспитів (75,4 %), порядку оскарження результатів (78,9 %), процедури врегулювання конфліктних ситуацій (78,9 %) та рівня безпеки перебування в університеті (78,9 %).

Окремо варто зазначити, що найнижчий показник задоволеності стосується рівня соціальної підтримки (66,7 %).

Рис. 9. Задоволеність підтримкою, порядками, процедурами, забезпеченістю університету (%)

Заходи, які проводить психологічна служба ХНМУ, відвідували 19,3 % здобувачів, з яких 45,5 % задоволені взаємодією із представниками психологічної служби.

Окремий блок анкети був присвячений можливим конфліктним ситуаціям, які можуть виникати під час навчання. Під час навчання про конфлікти з викладачами повідомили 7 % здобувачів/-ок, з адміністрацією — 5,3 % та здобувачами освіти — 3,5 %.

Респондент(к)и мали змогу описати конфліктні ситуація, що мали місце під час навчання. Була надана одна відповідь: *«Була затримка з студентськими квитками. Коли студенти з області приїжджали (хоча зам деканату дізнавалася перед цим, вони були вже готові), але їм казали, що вони не можуть їх видати, хоча 3 студентам з групи вже видали. Але зараз вже всі зі своїми студентськими квитками».*

Останній блок анкети був присвячений оцінці результативності навчання за обраною освітньою програмою. Одне з питань стосувалося того, наскільки університету вдалося під час навчання розвинути або покращити м`які навички здобувачів освіти (див. рис. 10).

Згідно з розподілом відповідей, університет найкраще сприяє розвитку вміння працювати у команді (61,4 %), здатності висловлювати та відстоювати власну позицію (56,1 %), а також вміння самостійно приймати рішення (54,4 %), відповідальності за власні дії (54,4 %) та комунікабельності (54,4 %). Також трохи більше половини опитаних відзначили розвиток критичного мислення (52,6 %).

Водночас розвитку таких навичок, як «вміння вести за собою» (29,8 %), «активна життєва позиція» (31,6 %), «емоційний інтелект» (40,4 %) та особливо «навички співпереживання» (22,8 %), університету, на думку здобувачів/-ок, варто приділити більше уваги. Ініціативність також оцінюється нижче половини випадків (43,9 %).

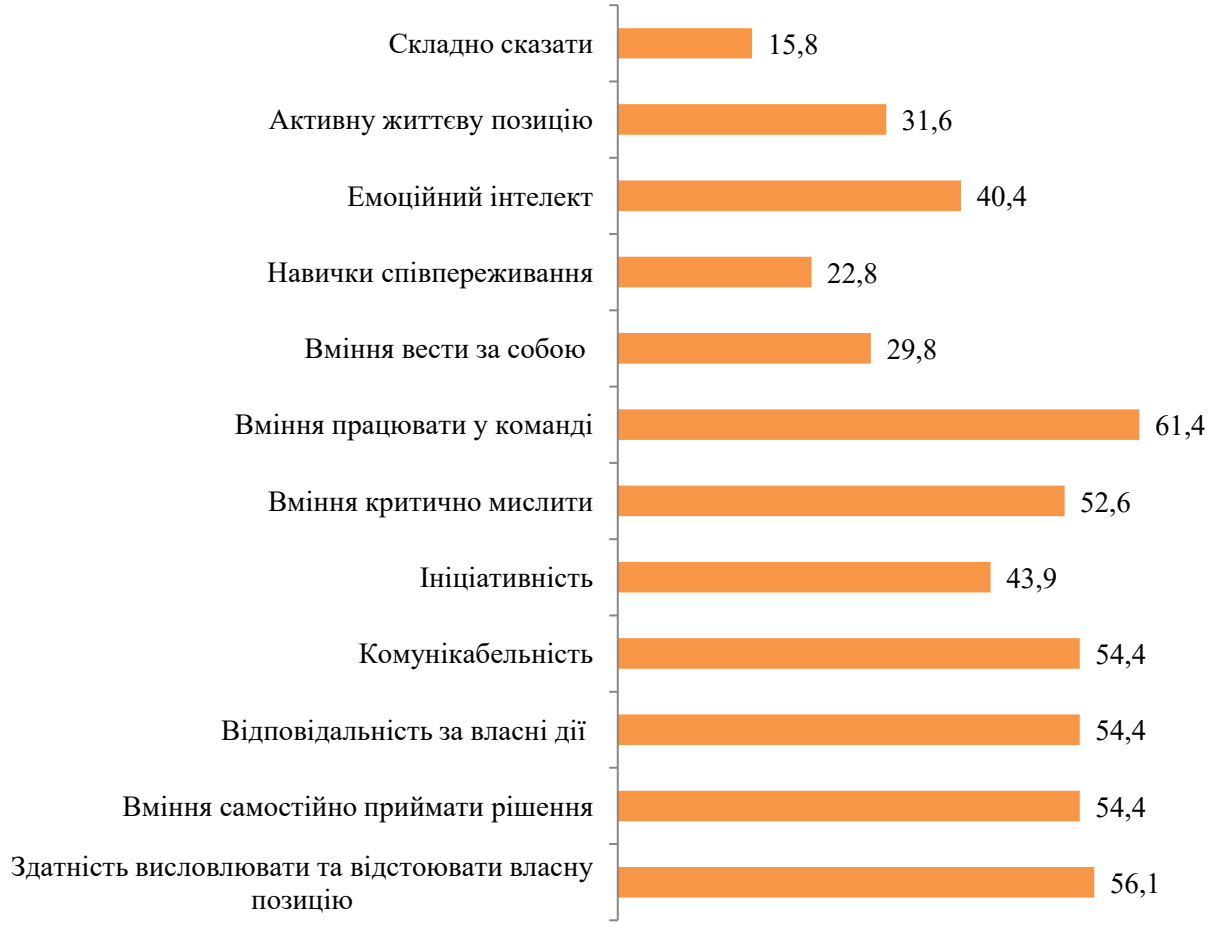

Рис. 10. М'які навички, які університету вдалося розвинути у здобувачів під час навчання (%)

Переважна більшість опитаних (86 %) задоволені тими компетентностями, що в них розвинув університет. Незадоволених не було, а варіант відповіді «Складно сказати» обрали 14 % здобувачів, які взяли участь у дослідженні.

Наостанок було поставлене таке запитання: «На Вашу думку, якою мірою навчання за цією освітньої програмою вплине на Вашу подальшу кар'єрну траєкторію?» (див. рис. 11). Студентські «оцінки» є позитивними: 71,9 % вважають, що освітня програма матиме вирішальний вплив чи стане доволі впливовою.

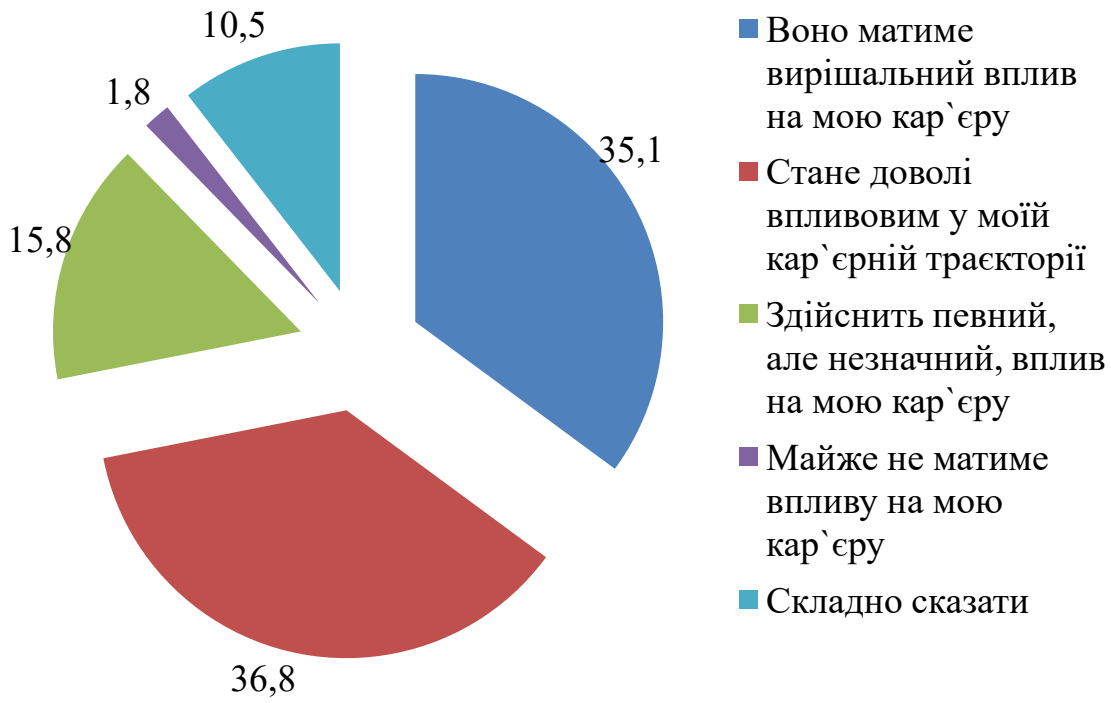

Рис. 11. Вплив навчання за освітньою програмою на подальшу кар`єрну траєкторію (%)

Натомість тих, хто вважає, що освітня програма майже не матиме впливу на її / його подальшу кар'єру, було 1,8 %. Ще 15,8 % здобувачів/-ок вважають, що освітня програма здійснить певний, але незначний вплив на кар'єру. Утруднились із відповіддю ще 10,5 %.

Аналітичний звіт виконала 06.05.2026 р.

Соціолог психологічної служби ННІ ЯО

Дзюба О.М.